

De pe deal

George Coșbuc

E capul ei, și pieptul ei -
O văd acum întreagă,
O strig pe nume și-i vorbesc,
Dar ea să mă-nțeleagă?

Cu pieptul plin și des bătând,
Cu fața-mbujorată,
A răsărit dintr-un tufiș
Și râde-acum mirată.

- „Tu ești pe-aici? Eu te-am crezut
Cu oile prin vale!
De-aș fi știut că ești în deal,
Mergeam pe altă cale!”

Subțire-n trup și blândă-n grai,
Și-n port așa isteată,
Pe urma ei în fapt de-amurg
Dau zori de dimineață.

De-aș fi știut că n-a venit
Anume pentru mine,
Eu n-aș mai fi vorbit cu ea!
Dar știu și-aceasta bine,

Că m-a cătat de mult prin văi
Pierdută-așa cu gândul;
Și dacă nu m-ar fi găsit,
Umblat-ar fi de-a rândul

Întreaga zi din deal în deal
Ca cerbul după apă -
Cu greu te scapi de-un lucru drag,
Și prost e cine-l scapă!